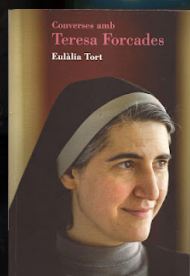

EN JOANET DE PONENT

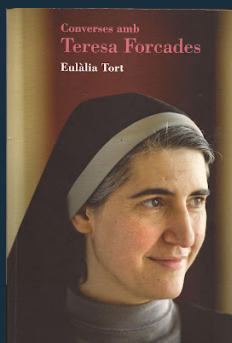
DIVERSITATS, ESDEVENIMENTS, LECTURA DE LLIBRES, EXCURSIONS, VIATGES...

dilluns 9 de juliol de 2012

LA TERESA

TERESA FORCADES
monja benedictina

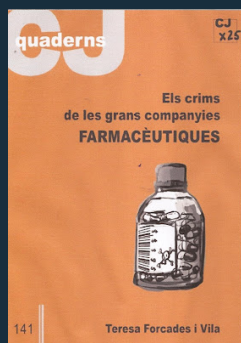

Aquest llibre, publicat en juny de 2012, és el més adient per entendre i conèixer la Teresa Forcades, la seva persona, la seva vida, el seu pensament...

Si l'hagués de definir en poques paraules en diria tres: sàvia, senzilla, valenta...

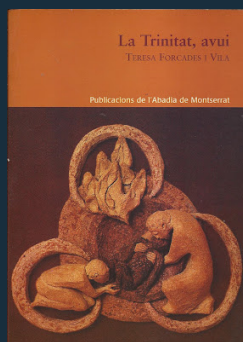
Però no basten, ja que cal dir que, des del recés d'un monestir, ha esdevingut, (si no comptam els "stars" de l'esport i cantants de mode) ha esdevingut la persona més "mediàtica" dins el nostre país, que no dins l'Església...

Ha escrit i publicat aquestes altres obres:

141 Teresa Forcades i Vila

un quadernet

JOANET DE PONENT

Joan Perelló Sansó

Crea el teu distribu

jopersa41@gmail.com

Joan Perelló Sansó | Crea el teu

Nom: Joan Perelló Sansó
Xarxes: Cap
Ciutat actual: Manacor
Correu ... jopersa41@gmail.com

Aniversari: 4 / juliol / 1941
Pàgines web: <http://www.mallorca-burundi.es>
<http://www.esglesiademanacor.es>
<http://joan-enbdeponent.blogspot.cpm>
Estat: Cap

Anotacions: 7 juny: "RAIXA"
2 juny: ON ESTÀ JESUS ????
30 maig: BINIARIX
29 maig: CIDRES
Enllaços: EN JOANET DE PONENT: RELAX AQUÀTIC

Seguidors

TAULA

- ▼ 2012 (68)
 - ▼ juliol (6)
 - RELAX AQUÀTIC
 - LA TERESA
 - TOTS AQUESTS DOIS
 - NGENDANDUMWE. - BURUNDI
 - LA MODERNITAT
 - NIHIL OBSTAT
 - ▶ juny (13)
 - ▶ maig (10)
 - ▶ abril (7)
 - ▶ març (11)
 - ▶ febrer (12)
 - ▶ gener (9)
- ▶ 2011 (114)

Sobre jo

Joan
Llegeixo molts llibres
Visualitza el meu perfil complet

pel doctorat

en Teologia

A continuació un resum d'aquestes tres obres

CRIMS DE LES GRANS COMPANYIES FARMACÈUTIQUES

2.El cas dels medicaments ANTI-SIDA a l'ÀFRICA

Per la qüestió de les "patents" prohibiren que la Índia enviàs medicaments anti-Sida als països africans a preu assequible, per a mantenir els medicaments produïts a USA a preus elevats . Els països africans sense medicaments

3.RIQUESA i PODER contra els POBRES

La indústria farmacèutica gaudeix de privilegis grossos damunt les altres indústries a USA. 10 Empreses farmacèutiques tenen més beneficis a USA que les 490 empreses dins les 500 amb més beneficis.

Commercialitzen i fan pressió propagandística de medicaments inútils, nocius i mortals. La "validació" dels medicaments nous la fa una "comissió de la mateixa empresa productora. O es posen el mercat medicaments que encara no estan "validats". Exploten al màxim el monopoli.

Redueixen a la mínima expressió la investigació de les malalties dels pobres... Forcen les legislacions nacionals i internacionals a afavorir els seus interessos.

Medicaments que provoquen el suïcidí.

Marketing damunt els metges per que receptin els medicaments cars i inútils.

Explotació de medicaments essencials en condicions abusives per als pobles pobres amb el sistema de les "patents"
Investigació en funció del guany econòmic

4.Una crisi interna. La capacitat d'INNOVACIÓ TERAPÈUTICA SUBSTITUÏDA pel MARKETING

5.Una oportunitat per desmantellar el SISTEMA

Entrevista a TV3

La corrupció en els Laboratoris i Hospitals

La visió "pròpia" sobre la pastilla del "dia-després"

l'avortament

el sacerdoti de la

dona

l'autèntic feminisme

LA TRINITAT AVUI

Unitat en la diversitat

En el context social la diferenciació i l'unitat no s'oposen ,
sinó que s'impliquen i s'estimulen una a l'altra....

Es pot parlar de Déu u i tri en llenguatge i metàfores femenines.

Occident: visió lògicaracional Orient: harmonització de contraris
Coexisteixen l'amor i l'odi 3 són 1 i 1 és 3
Tesi-antitesi-síntesi=altra tesi a contradir

Pensament semític bíblic: la presència del Ser absolut com a company de

camí
Unitat de comunió: sense *diferència* no hi ha comunió
Unitat orgànico personal

- la matèria inorgànica està simplement juxtaposada
- la matèria viva es capaç de comunicar-se: **comunió**

la plena identitat de cada una de les persones trinitàries està en relació amb les altres dues....l'essència de Déu és **comunió**....el Ser de Déu no és “se persona” sinó “ser comunió de persones”....l'amor necessita com a mínim tres persones...Només quan estimen un tercer, el jo i el tu comparteixen plenament una mateixa experiència d'amor...

la descoberta de l'autonomia personal serà la base de tota la “modernitat”.
Richard S.Victor: la persona no és *substància* sinó **existència**. La persona divina és l'existència comunicable de la naturalesa divina.
L'existència...és capaç de superar els límits de la metafísica substancial de la filosofia occidental que acaba duent a l'oblit d'esser i a l'abstracció de l'abstracció.

La persona no és una substància perquè no es pot concebre independentment de la seva existència concreta. “ser per a si” i “ser per a l'altre”.....Aquesta propietat....**la relacionalitat concreta**.
Les persones divines es contemplen l'una a l'altra de manera recíproca:

- a) reciprocitat de l'amor
- b) unitat en la persona del Pare

Déu és Amor: **L'amor són tres: l'amant...l'amat...la relació entre**

ambdós
DIFERENCIACIÓ NO-JERÀRQUICA DE LES PERSONES I NO TRITEISME

La paraula “clau”: **cercle pericorètic**

Les “processons” a “ritmes de l'amor”
El Pare **amor que es dóna,....el Fill amor que es dóna i rep....l'Esperit amor que es rep**
dinàmica de l'amor

el geni de la “teologia grega” (punt de partença, les persones divines diferenciades)
el geni de la “teologia occidental” (punt de partença, la substància una)
l a **identitat** de les tres persones divines és irrellevant existencialment.
Cal que hi hagi en la *Trinitat* **qualcom de sempre nou**
L'amor no és una “substància”, no és un “qualcom objectivable”....
L'amor no és independent de la dinàmica de donació i recepció personal

Les tres persones divines fan “amor”, fan una **realitat nova**.

Capaç d'engendrar un amor més gran
L'amor trinitari és creació conjunta...és **qualcom nou**
El cercle pericorètic
El Pare només pot donar amor...el Fill en dóna i en rep...
l'Esperit només

en rep
amor que només dóna és **paternalisme**...amor que només rep, **infantilisme**

El Pare garant de la unitat....el Fill garant de la pluralitat....l'Esperit garant de la “compleció”
Són tots tres els que garantitzen la unitat en la multiplicitat i la multiplicitat en la unitat **pròpia de la relació d'amor pericorètic**.

el problema de la teologia trinitària, (des de S.Tomàs, S. Agustí, Ricard de S.Victor,i tota la teologia clàssica, d'Orient a Occident) és :
“A FILIO NIHIL ACCIPIAT PATER”

Ranher , diu que en la tradició escolàstica i neoescolàstica no hi ha *intratrinitàriament* “un TU recíproc”

El concepte de persona **com a voluntat lliure d'estimar**
La identificació de la realitat ontològica última amb el concepte de persona entesa com a “voluntat lliure d'estimar”
Evita el panteisme *mantenint la comunió* perquè la comunió pressuposa la diferenciació i la voluntat d'unió...

La comunió no pot ser complementarietat....la comunió és lliure....la voluntat gratuïta d'estimar....

La llibertat absoluta humana només la podem exercir en l'autonegació absoluta -i.e. en el suïcidi-)
A Gràcia “persona” era l'actor de teatre
A Roma “persona” es referia al que diríem “el rol social” (individu en relació)
El “capadocis” remarquen el Pare, el Fill i l'Esperit Sant, emfatitzant la seva relacionalitat: l'identitat de l'un no és concebible sense l'altra
Concepte mancat de contingut ontològic

El poble bíblic viu quan escull la llibertat de l'aliança

La llibertat comunional del poble troba definitivament el seu “moment” en Jesús de Natzaret:...la vida i la mort de Jesús ha revelat el sentit últim de la llibertat humana... aquest sentit últim no era de mort sinó de vida, no tràgic sinó comunional...

Jesús anomena al “fonament ontològic” *Abbà* i realitza la seva llibertat personal de forma plena entrant en comunió amb aquest “fonament ontològic”

Déu deu la seva existència al Pare , però “l'home es pot apropiat a Déu només a través del Fill i de l'Esperit Sant

La divinització és ser/esdevenir persona....participació en l'“existència personal” de Déu

- existència biològica: és necessària (l'individu es contraposa als altres o s'identifica....domina o és dominat)
- existència eclesial: és lliure, però hi ha lloc per a l'amor com a realitat extraeclesial...?

La distinció entre existència biològica i eclesial no ajuda a copsar la identitat de l'èsser humà....

Existència espiritual un do que Déu ens fa a tots sense distinciól'Esperit que gemega.... Sense l'Esperit no podríem estimar....

El nostre sí és pràctic , és vital i només Déu pot jutjar-lo....La del judici no és tasca de l'Església...

La nostra identitat personal no depèndel nostre Sí a Déu, sinó del Sí que Déu ens dona a nosaltres...

La llibertat de Déu i l'amor són simultanis.....”soc perquè soc volguda (soc estimada)....Déu vol i és volgut unitat trina.

L'amor sempre és fecund....

És persona algú que hagi perdut la capacitat de raonar....ser persona pot ser pura receptivitat

En la Trinitat.... La comunió....la llibertatl'amor són simultanis

“Ser persona” no és “se pura receptivitat” “Ser persona es estimar”

Si ens obrim a qui ens ha estimat primer podem estimar nosaltres

Persona del Pare: “pura donació”

Persona del Fill: “pura receptivitat” Totes tres persones estimen

Persona de l'Esperit: “pura reciprocitat”
Són distintes quant a la relació

El Pare estima el Fill: voler activament. El Bé màxim és que el Fill pugui ser igual al Pare

amor gratuït no amor de retorn

l'eficàcia de l'amor del Pare en el Fill és l'amor del Fill vers un tercer:

l'Esperit

l'Esperit estima vessant enfora la riquesa de l'amor rebut

El Fill estima el Pare en l'Esperit. El Fill estima el Pare estimant l'Esperit

El Fill rep del Pare i dona a l'Esperit i que l'Esperit rep del Fill i dona al Pare no és un “qué”, sinó un “quí”

Amor peronal...lliure...gratuït...únic...irrepetible

Donant-se l'una a l'altra les tres persones divines mantenen viva la dinàmica de l'amor....”quelcom distint” (autodonar-se)

Pericorètica

Intercanvi d'amor

Identitat personal diferenciada

El moment de pura recepció constitueix personalment el Fill i té correlat antropològic en tots els amors que no es poden correspondre....

Amors no-corresposts: algú ha donat la vida per tu quan tu no havies après encara a

estimar

Reps molt més del que pots donar
Perdonar
Demanar perdó

Tots els amors que no es poden correspondre estan guardats en el Fill

SUPERACIÓ DEL DUALISME COS/ESPERIT

La tragèdia de la constitució biològica és “tendir-vers-esdevenir-persona...i el fracàs que això comporta....

Es pot esdevenir persona per amor i també “extra - Ecclesiam”

En el “ser persona” dos moments: éxtasi i hipòstasi:

Ex tasi: que és a fora l'amor

Hipos-tasi: que es sota la llibertat

Llibertat dissociada de l'amor és pseudollibertat, és falsa

No expressa el punt de partença del gènere humà, sinó tan sols de la seva part masculina...

L'amor “a dos” no és possible perquè el meu amor per un altre/a només pot ser vertader si està fonamentat en la meua comunió amb Déu

L'amor interhumà amor a tres perquè ha d'incloure la comunió amb Déu

No estimar Déu només en Ell perquè o bé seria a quatre, (estimar Déu en tres persones) o a dos (jo i Déu)

L'amor interhumà *a dos* no pot ser, cal que sigui a tres i que el tercer sigui Déu.....Déu ens ha estimat primer i nosaltres, a mesura que ens fem “com a Déu” aprenem a estimar com Déu estima:*gratuïtament...*

Ens cal la germana/germà per a poder experimentar en plenitud l'amor de Déu. A Déu no el podem estimar *gratuïtament* perquè ens ha estimat primer...què fer...? Com Déucom Sant Francesc...”on no hi **hagi** amor, posa-hi amor”

Jesucrist no és el “revelador” en el sentit de “qui explica coses sobre Déu” sinó que realitza en la història la realitat de “**ser persona**”

EL “SER PERSONAL” DE JESÚS DE NATZARET

La *hipòstasi* de Jesús és la *divina*, no la biològica

Persona divina: moment personal lliure +amorós de la *pericoresi*/comunió trinitària.

Persona humana: home/dona cristificats (humanitat nova incorporada Trinitat

Nosaltres estem cridats a tenir per *hipòstasi* la segona persona de la Trinitat que és tota llibertat, tota amor

Natura divina: COMUNIÓ

Natura humana: cridada a la COMUNIÓ, pot dir SÍ pot dir NO

La natura humana és possibilitat històrica de COMUNIÓ

Jesús ha d'estimar en l'espai i el temps. Jesús no perd la natura divina perquè encerta a estimar sempre gratuïtament

El més propi de ser home/dona no és *ser i saber perdonar* sinó *ser i saber-se estimat* gratuïtament....

El pecat deshumanitza

La persona de Jesús respon en positiu....

No és l'Església la que engendra a la *vida nova*....no és l'Església la que és *mare* sinó Jesús.....Jesús ens engendra a la *vida nova*...en ell... només per això podem reunir-nos formant *Església*.....La hipòstasi és *crística* i només és eclesial en tant que crística

Que Crist sigui el “principi actiu” no vol dir que sigui el principi masculí....

La cristologia patristica grega parteix de la persona *divina*....

La base no és la natura ni la substància sinó la persona...

És la persona la que constitueix l'ésser lliurement, amorosament...

“persona humana” aquella que té la vida de Déu en ella....si l'identifiquem amb el baptisme....hem de considerar que els no-batejats no són persones

Cal una teologia trinitària que resulti intel·ligible i existencialment significativa

La llibertat i la pluralitat...

La teologia catòlica, centrada en el concepte de substància no va copsar mai de forma plena el problema de la llibertat personal....

Cal superar el concepte apersonal de substància o natura, **fent categoria central: LA COMUNIÓ...**

La “comunió trinitària” defensa la “pluralitat”: la unitat en la Trinitat és relacional....unitat i pluralitat són simultànies i interdependents...

La unitat descansa en la voluntat lliure de la persona del Pare....Cal superar el concepte apersonal de substància....

La unitat de la Trinitat és **relacional**

la categoria central és la **gratuïtat**

la unitat de la Trinitat és **personal**

Comunió i Persona en Greshake

La “persona” és “relacionalitat recíproca”.....comunió entre iguals....cada persona gravita al voltant de les altres dues (*pericoresi*)

Hi ha distinció de persones....?

Quin serà el lloc dels pobres en aquesta Trinitat...?

Intent de superar la identitat corporativa....

Comunió i persona en Zizioulas

La persona és voluntat lliure d'estimar....

S'afirma la voluntat del Pare i s'ignora la del Fill i l'Esperit....

I els no-batejats...?

Comunió i persona

Per a superar “les contradiccions” podem definir la persona com “ésser capaç de gratuïtat” i la comunió com a “relació de gratuïtat”

Els tres de la Trinitat iguals....les relacions com a gratuïtes fan distincions identitàries....

El concepte de **gratuïtat** avantatge: la reciprocitat la llibertat

l'ésser és comunió....l'ésser és gratuïtat

el Pare estima perquè “**es dóna**”

l'Esperit no és menys personal ni menys lliure ni menys amant que el Pare i el Fill....l'Esperit és perquè el Pare i el Fill li donen tot....

El Pare és perquè **es dóna**

El Fill és perquè **es rep**

L'Esperit és perquè **es comparteix**

(si dono del que necessito....si dono la vida....)

La categoria de “gratuitat” no puposa un món ideal....parteix del món real

Podem viure sota la Llei amb agraïment
o a contracor
no podem triar la Llei

Podem viure la realitat amb agraïment
o a contracor
no podem triar la realitat

l'Església “ser sagrament de comunió”....inserida dins el món
“donant, rebent i compartint” l'Església és en el món sagrament de vida trinitària....

On és la teva germana...?

Actualitat en les nostres societats cada cop més plurals....unió en la diversitat....

Aplicar la categoria de persona a la diferenciació sexual i de gènere

Els barons tendeixen a universos simbòlics a base de contraposicions
Les dones difuminant els límits i les separacions

PECAT: rebuig de la COMUNIÓ -amb Déu
- entre

nosaltres

- en el baró: rebuig de la COMUNIÓ a favor de la SEPARACIÓ

(pseudollibertat); afirmació del propi JO, separació,

mort

- en la dona: rebuig de la COMUNIÓ a favor de la FUSIÓ (pseudoamor); afirmació del propi JO,

fusió, mort

SALVACIÓ: experiència de la COMUNIÓ - amb Déu

, entre nosaltres

- en el baró: perdre la por a l'obertura a l'altra/e

AMOR/LLIBERTAT

- en la dona: perdre la por a la pròpia irreductibilitat

LLIBERTAT/AMOR

LA TEOLOGIA FEMINISTA EN LA HISTÒRIA

L'any 1641, la FILÒSOFA i teòloga Anna Maria van Schurman, la Minerva holandesa, va escriure:

Anna Maria Van Schurman

“Tot allò que condueix a la veritable grandesa d'ànima és escalent per a una dona (...) Tot allò que perfecciona i honora l'intel.lecte humà és escalent per a una dona cristiana(...) Tot allò que obre la ment vers un plaer nou és escalent per a una dona cristiana.”

“El cel és el límit”

Significa que el criteri últim és Déu i no els costums o les conveniències humanes....

No val el “cogito, ergo sum...” de Descartes, sinó : “sum, ergo cogito”

Déu què hi diu....?

La teologia feminista és una teologia crítica....
neix sempre arran d'una experiència de contradicció...

1.- Contradicció vivencial

(una persona que es sent homosexual)
(la dona casada que li diuen que l'home és superior)

2.- Contradicció intel.lectual

(els capellans secularitzats poden combregar i els divorciats no)
(dos textos bíblics 1Cor.11,3 i Gal.3,28)
(entre la “tradició” rebuda i un text bíblic: tradició: les persones casades no poden presidir l'Eucaristia
1 Timoteu: el pastor d'una

sola
comunitat ha de ser marit d'una
m
uller

L'experiència de contradicció es resol canviant la percepció:

- a) canvi negatiu
- b) canvi positiu

en altres casos es resol assumint la pròpia consciència i el que ha de canviar ha de ser la interpretació rebuda o la institució....

- 1) Experiència de contradicció
- 2) Presa de posició personal
- 3) Presa de posició institucional

El camí del teòleg és camí de lluita....

No és el mateix teologia feminista que teologia *femenina*....ni és el mateix perspectiva feminista que perspectiva *femenina*....

La perspectiva i la teologia femenines no tenen que néixer d'una contradicció. En canvi la feminista neix d'una contradicció

- a) una dona diu: les esposes ha d'estar sotmeses als marits (*femenina*)
- b) una dona diu: els marits han d'estar sumisos a les esposes (*femenina*)
- c) les dones i els barons han estat creats per establir entre ells relacions lliures i recíproques, sense submissió ni domini de part de ningú (*FEMINISTA*)

Aclariment: els teòlegs o teòlogues *feministes* no s'interessen només per això ni diuen que sigui el més important el tema del lloc o de l'opressió de les dones...

No rivalitzar entre les distintes opressions:

- els homosexuals
- les dones
- els pobres del tercer món
- els pobres del quart món
- els africans
- els immigrants
- els "*indígenes*"
- els disminuïts físics
- els disminuïts psíquics

"Veniu a mi, tots els que estau cansats i afeixugats.
Jo us faré descansar"

LA TEOLOGIA FEMINISTA HA EXISTIT DES QUE EXISTEIX LA TEOLOGIA PATRIARCAL

Teologia Patriarcal: les dones són menys aptes que els barons per parlar de Déu, per presidir les cerimònies de culte o per dirigir les institucions religioses...

Han existit persones que s'han oposat a aquest ordre de coses...

L'existència d'una època *Matriarcal*, encara que una minoria opini que pot haver existit, no s'han trobat textos escrits que ho demostrin:

El codi d'Hammurabi (s.XVII a.C)
La llei hindú de Manu (s. VII a.C.) són *Patriarcal*s.

(el matrimoni contracte entre dos barons: el marit i el pare de la núvia/esposa)
(adulteri, la dona és més culpable perquè el baró és víctima dels "encants" d'ella)

Jesús situa més que ningú la dona al seu lloc i en el cas d'adulteri fa tant o més responsable al baró....

(Engels culpa el sistema econòmic ja que el control de la seva dona és l'únic mitjà del baró d'assegurar-se que la seva propietat passarà als seus fills i no a fills d'un altre baró)
(el govern rus al 1917 declarà la legitimitat de tots els fills d'una dona independentment si el pare els reconeixia)

El Bisbe cristià, Gregori de Nazianz, venerat a Orient i Occident, és un clar defensor de la dona: "Quina raó hi ha perquè aquestes lleis condemnin en la dona el que toleren en el baró....Honraràs pare i mare..."

El teòleg cristià, Tertulià (s.III) un gran *misògin*.

El Poble d'Israel vivia "Déu és algú que està a favor "de l'immigrant, la viuda i l'orfe"
(Es donen molts textos, en la Bíblia, en la cultura clàssica "grega"... on la subjectivitat de la dona és ignorada per complet)

L'Evangeli de Joan (Jo8,1-11) Jesús defensa a l'adúltera i la fa digna

(en el Budisme es dona el cas de la princesa Naga que per arribar a la il·luminació es converteix en baró. També l'Evangeli apòcrif de Tomàs posa aquesta solució per resoldre el cas de Maria Magdalena. La tradició zen desenmascara la falsedat de la "misogínia implícita": l'abadessa Mo Shan es nega a transformar-se en baró). Són textos en el fons *misògins*.

Per què ...una recerca del per què es dona l'anti-feminisme en cultures tan distants en el temps i l'espai....

Textos feministes: Sant Pau, Carta als Gàlates (3,28)...Màxim el Confessor (s.VII), monjo cristià...els sutres Mahayana de Vimalakitti (s.II), i de la reina Srimala (s.III)

Evangeli apòcrif de Maria: Pere s'irrita només de pensar que Jesús hagi pogut revelar a una dona el que no ha revelat als barons. Maria exclama:"Pere, germà meu, et creus que m'ho invento o que dic mentides?..."

(la primera "manifestació feminista" tingué lloc en temps de BUDA , 500 dones es presentaren a Buda demanant monestirs per a les dones....Buda ho arribà a acceptar...)

En totes les religions majoritàries trobam testimonis qualificats a favor de la igualtat dona-baró....

Testimoni de Santa Teresa de Jesús: "¿No basta, Señor, que nos tiene el mundo acorraladas para que no hagamos cosa que valga nada por Vos en público, ni osemos hablar algunas verdades que lloramos en secreto, sino que no nos habiades de oír petición tan justa? No lo creo yo, Señor, de vuestra bondad y justicia, que sois justo juez y no como los jueces del mundo, que como son hijos de Adán y en fin todos varones, no hay virtud de mujer que no tengan por sospechosa..."

La Modernitat i la Querelle des Femmes

La Modernitat permeté crear multiplicitat d'espais perquè les contradiccions sortissin a

llum....el discurs públic sobre les dones i el que cada dona en realitat és o vol arribar a ser... puguin ser tingudes en compte en la construcció , teòrica i pràctica, de la nostra humanitat comuna....

El discurs públic sobre les dones i l'experiència personal de cada una....el discurs teològic sobre les dones i l'experiència de Déu de cada una

Ni la teologia ni l'humanisme poden ser autèntics sense tenir en compte les dones....com a subjectes...

La querelle des femmes (s.XVI): foren uns “debats” entre barons en els quals un denigrava la dona i l'altre l'exaltava. Es convertí en un “gènere literari”
Les dones jugaven el paper de “comparses”.

Algunes dones van saber aprofitar l'ocasió per fer sentir la seva veu:

Moderata Fonte (1555-1592) “Il merito delle donne..” “La Passione di Christo: revela la seva fe i la profunditat de la seva experiència de Déu....”
Lucrezia Marinella (1571-1653) “La novita et eccellenza delle donne

Christine de Pizan (1364-12430) és considerada la primera escriptora professional a Europa. “Le livre de la cité des dames”: una conversa a quatre: ella, missenyora Bad, missenyora Rectitud.. missenyora Justícia.

L'abadessa Hildegarda de Bingen (1098-1179) . Parlà de Déu en metàfores femenines i en relació al “tabú” de la menstruació declara que la “sang” de la regla no fa impures les dones, sí la sang vessada en la guerra fa impurs els responsables....

Sor Isabel de Villena, Primera autora en Català: Teòloga feminista.

Abadesa del monestir de clàrisses de la Trinitat de València (1430-1490). Autora de la Vita Christi. La narració està feta prenent com a protagonistes les dones que van conviure amb Jesús, especialment Maria, la seva mare, i Maria Magdalena....Posa en boca de Jesús un atac contra els misògins i una defensa de la capacitat intel.lectual i espiritual de les dones.

Atacava especialment el metge del monestir, Jaume Roig, misògin destacat...

La caça de bruixes

El 1487, els inquisidors dominics Institoris i Sprenger van publicar Malleus Maleficarum (martell de les bruixes), ple de textos misògins....la font principal del “Malleus” és la Summa theologia moralis de l'arquebisbe de Florència Antoninus (1389-1459). Aquesta obra descriu un defecte femení per cada lletra de l'alfabet...diu que femina ve de fe i minus (poca fe)... al Malleus es diu que si hi ha dones capaces de vèncer els barons en una discussió racional... és senyal que han estat posseïdes pel dimoni.

La caça de bruixes havia estat un fenomen originat per l'obscurantisme medieval premodern i deien que el nombre de dones cremades a la foguera fou de 9 milions....Estudis fets al segle XX han demostrat que tot això era exagerat i fals. Màxim s'arribà a cent mil i la causa de la persecució fou la inseguretat de l'incipient subjecte modern davant els canvis socials i la pèrdua de prestigi de les institucions...

Més recentment s'arribat a les següent conclusions:

- a) les acusacions per bruixeria eren rares en l'alta edat mitjana
- b) no estaven relacionades amb la sexualtat, sinó en les tempestes
- c) normalment no acabaven en execució
- d) el percentatge entre dones i barons era del 50%

En l'adveniment de la Modernitat:

- a) es produïx una vertadera caça de bruixes
- b) es relaciona amb l'avidesa sexual de les dones i el desig de dominar els barons
- c) acaben en execució (però es parla del nombre: 25.000)
- d) el percentatge d'acusats es de 80% de dones
els països on més es donà foren en la zona del Rin, i poc a Espanya, Itàlia i Portugal on era més forta la Inquisició...
- e) quan el Cisma de l'Església (dos i fins a tres Papes) 1378-1416, es quan més caça de bruixes hi ha.

SANTA TERESA DE JESÚS I L'ESCOLA TERESIANA

Va escriure “Camino de perfección” (1589). No es publicà fins després de la seva mort.

L'any 1970 el papa Pau VI va proclamar Santa Teresa Doctora de l'Església. Encara avui l'ofici litúrgic del dia de la seva festa és l'ofici de verges i no de doctors. *Ofici de doctors*: “la boca del just escampa saviesa, i la seva llengua anuncia el bon camí...”(dir això d'una dona és feminisme)
Ofici de verges: “Déu la protegeix amb la seva mirada. Déu està amb ella, no trontollarà...”

Santa Teresa deixa clara la seva plena consciència del problema de les dones als seus escrits:

- a) el sistema social reclou les dones a l'àmbit privat
- b) en contra de la voluntat de moltes dones i els seus dots i inclinacions naturals
- c) és un desavantatge per al conjunt de la societat
- d) Déu no ho vol ni ho beneeix

Ana de San Bartolomé conta d'ella que havia escrit quan era molt jove:

“Había venido un gran predicador (....) lloro porque no ha predicado bien este Padre (...)Si yo pudiera predicar, yo lo dijera mejor a lo que siento...”

Ana de San Bartolomé, fundadora i priora del monestir de carmelites d'Amberes, expressava sense saber-ho la mateixa crida i el mateix anhel que va fer que moltes dones devotes dels territoris reformats prenguessin la paraula....

Isabel de Jesús (1586-1648), monja agustina recoleta escriu: “Me mandó el Señor un día que tenía que predicar (...) pero tengo esta costumbre de tomar primero parecer del Confesor para no hacer algo en desacuerdo (...)Respondió (mi confesor) que no dio el Señor potestad más que a los hombres para que predicasen...”

La mateixa santa Teresa havia cremat per ordre del seu confesor un comentari al Càntic dels Càntics. Marcela de San Félix va cremar pel mateix motiu cinc manuscrits...

Santa Teresa i diverses de les seves deixebles van ser acusades i empresonades....a causa de les seves idees. S'atribueix a santa Teresa aquesta frase: “més val un confessor intel.ligent que sant”...

“Que ellos se quieren más unos a otros que a nosotras.... También a ellas les toca, como a los hombres, hacer memoria de las virtudes y buenas obras de sus madres y maestras...”

María de San José va morir a l'edat de cinquanta-cinc

anys, presonera dels frares descalços en una casa aïllada per haver defensat les constitucions de santa Teresa contra les reformes de Dòria. Aquestes reformes, contràries a l'esperit de santa Teresa, prescriuen:

- a) que les monges no puguin escollir ni rebutjar el confessor
- b) que no tinguin recreació comunitària
- c) que preguin segons un cànon preestablert i no amb llibertat de la pròpia experiència i sentir
- d) que la priora deixi d'exercir funcions de mestratge espiritual i quedi reduïda a delegada del pare espiritual assignat al monestir

Maria de Jesús de Àgreda (1602-1665)

Abadessa des dels 25 anys fins a la mort d'un convent de clarisses. Escriví "Mística ciudad de Dios" en la seva joventut per ordre del seu confessor. La cremà per ordre d'un altre confessor. Més endavant el primer confessor li manà que la tornàs escriure. L'obra anà a parar a la Inquisició que la posà al Índex per excessiu marianisme. En aquesta obra fonamenta teològicament el *dogma de la Immaculada*, la doctrina de la Mare de Déu com a co-redemptora....(la Mare de Déu pren la paraula i parla de les seves vivències amb Jesús, inclosa l'experiència de donar-lo a llum...es refereix a Jesús com a "el Fill de Déu i meu" (l'obra es va imprimir per insistència del rei Felip IV que tenia a Maria de Jesús de Àgreda com a consellera)

Sor Juana Inés de la Cruz (1659-1695)

A Mèxic, filla il·legítima d'un militar i una criolla. Va demanar de petita que la vestissin de baró per a poder estudiar. Entrar al servei de la virreina i pogué estudiar. Als 19 anys entrà monja Jerònima. Escriví en castellà barroc i *nauhatl*, *llengua azteca*. La marquesa de Laguna fou la protectora. En un debat polític i teològic sobre: la llibertat d'expressió el paper de les dones en l'Església el paper de les dones en societat Sor Juana fou el centre del debat. Afrontà i rebeté a Vieira, tan arrogant que començà així: "Referiré las opiniones de los santos y después diré la mía..." Sor Juana demolí amb solidesa les tesis de l'arrogant esglésiàstic....però l'Arquebisbe li prohibí que escrigués més... Deixà d'escriure per dedicar-se a cuidar pobres... Octavi Paz (Premi Nobel de Literatura al 1990) li va dedicar un llibre

Una gran feminista la poetesa Maria de Zayas (1590-1661) *la sibil·la de Madrid*. Escrivia així: "con tan adversa opinión con los hombres que ni con el sufrimiento los vencemos ni con la conciencia los obligamos....pues, nos negáis letras y armas?.... nos queréis dominar con temores de la honra y el recato de la vergüenza, dándonos por espadas, ruelas, y por libros almohadillas" Però Maria de Zayas fou paulatinament oblidada...

L'auge de l'activitat literària de les dones al segle XVII Entre 1640 i 1700, només a Inglaterra més 400 dones escriptores i també als altres països, però no feren literatura *feminista* la majoria. Escrivien perquè les dones aprenguin a acceptar i no rebel·lar-se

VERTADERES FEMINISTES

Maria de Gournay (1533-1592)

La catòlica francesa va ser filòsofa i teòloga. L'uní una profunda amistat amb Montaigne, del qual edità les obres. Defensà la igualtat entre homes i dones en tots els àmbits del saber, del govern públic i de l'Església, inclús el sacerdocí. "Totes les Nacions antigues han concedit el Sacerdocí a les dones.... Els cristians han estat forçats a reconèixer que les dones són capaces d'administrar el baptisme...per què no els altres sagraments?per mantenir intacta i preservar l'autoritat dels barons....perquè regni la pau en les relacions entre sexes gràcies a l'afabiment i abastament d'un dels dos...? La masculinitat de Jesús és accidental i no essencial....si Jesús hagués estat dona no hagués pogut sortir de casa a qualsevol hora i barrejar-se amb les multituds... S.Pau diu que les dones han d'estar callades per la por que tenen els homes a ser temptats....feblesa de la subjectivitat masculina....els barons tenen por - la desigualtat entre dones i barons resulta perjudicial per a les dues bandes... - la majoria dels barons no tenen interès per llegir el que escriuen les dones....

Bathsua Makin (1600-1675)

Fou profesora de llengües antigues i modernes a l'escola que dirigia el seu pare i tutora de la princesa Elizabeth, a Londres. Va tenir 9 fills i va reeixir a donar a totes les nenes una educació d'igual qualitat que la dels seus germans. Defensava la necessitat d'educar les nenes: "si algú és tan vanitosque desitja que les seves filles siguin abillades per fora com a nines en lloc de guarnides interiorment amb el coneixement... que no es queixi si aquestes titelles es casen en bufons i crien una generació de babuïns....denunciar la bàrbara grolleria que la millor part dels éssers humans quedi reduïda a la condició de les bèsties..." "Si Déu hagués volgut que les dones es sometessin als barons no les hauria dotades d'una raó d'igual qualitat que la d'ells

Anna Maria Van Schurman (1607-1678)

Va ser probablement la dona més culta del segle XVII. Coneixia les llengües clàssiques grec i llatí i les modernes: Alemany, holandès, anglès, francès, italià i castellà. Va estudiar hebreu i arameu, àrab, siríac i etiòpic; del qual va escriure una gramàtica. Destacava en matemàtiques, astronomia, pintura i escultura. Les seves passions eren la filosofia i la teologia. Quan tenia 25 anys es va inaugurar l'Universitat d'Utrecht. El rector li encomanà una *Oda*, en la qual diu: També de tu, Utrecht, en sortirà una prosperitat pacífica, els fruits de l'intel·lecte, que proclamaran les boques eloqüents dels iniciats de Minerva.

I amb tot -potser em preguntareu- quin neguit s'amaga en el teu pit?
I Al, aquests sagrats recintes són inaccesibles
al cor de verges de Minerva.

Com a favor personal, el rector de la universitat, gran admirador seu, li va permetre fer estudis...asseguda al final de l'aula darrere una cortina.

Va quedar encarregada de cuidar dues ties malaltes i va combinar el treball domèstic amb el treball intel·lectual.

Publicà una obra de bioètica, on discutia el lloc de la fe i la ciència en l'acompanyament dels malalts terminals.

Conclusions seves:

- Ha de ser *possible* per a totes les dones que no tinguin altres obligacions més immediates accedir als estudis superiors, sense cap límit en profunditat i en extensió.....un deure humà...un deure cristià...
- És immoral dificultar o impedir l'accés de les dones a l'educació superior a causa del sexe
- La dona com el baró s'han de considerar igualment responsables un de l'altre, de la casa, dels fills, de les persones malaltes, dels ancians i de les coses del món

Quan quedà lliure de les ties malaltes, deixà els seu *modus vivendi* per unir-se al projecte utòpic de Jean de Labadie.

La Societat d'Amics

El "labadisme" no va tenir continuïtat, però sorgi a Anglaterra un altre moviment cristià igualitari: *la societat d'Amics*. Al segle XX, la tasca humanitària dels membres d'aquest Moviment ha estat reconeguda amb la concessió del Premi Nobel de la Pau en tres ocasions (1946, 1947, 1959).

Han estat membres d'aquest Moviment els pioners antiesclavistes del segle XVII, John Woolman i Anthony Benezet, les pioneres de la reforma humanitària de manicomis i presons; Alice Paul, William Tuke i Elizabeth Fry, i les antiesclavistes feministes del segle XIX Lucretia Mott i Susan B Anthony.

Margaret Fell (1614-1702)

La "Societat d'Amics" es coneixen amb ell nom de *quàquers* des que George Fox (1624-1691), el seu fundador va respondre davant el jutge que qui hauria de *tremolar* seria ell(el jutge) davant Déu. En anglès tremolar és *quaker*. I així per a riure's d'ells els enemics els començaren a insultar dient-lls *quaquers*.

No podem saber si la predicació de Fox hauria donat lloc a un moviment estable sense Margaret Fell (1614-1702) coneguda com la "mare dels quàquers". Es conegueren al 1652, Fox tenia 28 anys, solter, Fell 38, casada i amb fills.....Margaret Fell quedà impressionada per la defensa que Fox féu d'una dona acusada d'haver parlat en una assemblea... i sentí que Déu la cridava a fer costat a Fox.

Quan morí el seu espòs, la casa de Fell es convertí en lloc de trobada dels primers "quàquers". Ambdós foren empresonats diverses vegades. Al 1669 es van casar. Margaret Fell va sobreviure a Fox i fou testimoni de la legalització parcial dels quàquers.... Des de la presó escriví una obra en la qual afirma:

"tant en l'AT com en el NT Déu fa el do de l'Esperit a qui vol, sigui dona o baró: Cita els exemples en l'AT de Débora, i la profetessa Huldà. Del NT, la profetessa Anna, les filles del diaca Felip...I de Jesús mostra el seu acolliment a les dones: la Samaritana, Marta i Maria de Betània, i Maria Magdalena, primer testimoni de la Resurrecció....

Mary Astell (1666-1731)

A Newcastle escriví una obra: *A serious proposal*.... En la qual diu:

- Proposa que les dones tinguin una alternativa al matrimoni, digna i acceptable
- Creació d'una mena de monestirs seculars oberts...on les dones puguin anar-hi i dedicar-se a l'aprofundiment i gaudi dels seus interessos intel·lectuals
- Les persones han estat creades per a donar glòria a Déu
- La dona no ha estat feta per al baró sinó per a Déu

Tres aspectes propis de la teologia feminista apareixen en les reflexions d'Astell:

- a) l'interés explícit per unir pensament i acció
- b) l'aversiò a les conceptualitzacions jeràrquiques
- c) la caracterització de l'actuar de Déu com a intrínsec i íntim a la naturalesa humana.

Escriví 3 obres polítiques i a part de Letters, la seva producció teològica inclou: The christian religion as profess'd by a daughter of de Church of England (1705) i An enquiry alter wit (1709)

LES PRIMERES DOCTORES D'EUROPA

Juliana Morell (1594-1653)

Nada a Barcelona fou la primera dona en obtenir el títol de Doctora en una Universitat europea, l'any 1608, a la Universitat d'Avinyó. Doctora en Dret. Juliana Morell, una humanista a destemps. Contra la voluntat del seu pare es va fer monja benedictina. Es l'única dona representada en el Paranimf de la Universitat de Barcelona.

Elena Cornaro Piscopia (1646-1684)

Al 1678 obtenia el títol de doctor en la Universitat de Pàdua. Tenia 32 anys. Protegida i empena pel seu pare. Dots musicals. Doctora en filosofia, perquè les autoritats esglesiàstiques es van negar a admetre-la a la prova de doctorat en teologia. Debat en grec i llatí. Hi havia tanta gent que s'hagué de fer a la Catedral.

Després es féu monja oblata benedictina i es va dedicar a cuidar pobres malalts...

Laura Bassi (1711-1778)

Obtingué el títol de Doctor a la Universitat de Bolonya (1733). Es van encunyar medalles commemoratives. El seu protector era el Cardenal-Arquebisbe de Bolonya, el poderós Prosper Lambertini que més tard seria el papa Benet XIV. Doctora en física. Va demanar responsabilitat docent a la Universitat, però per a donar classe havia de rebre una invitació expressa de l'arquebisbe.

Tant Cornaro com Bassi van ser utilitzades al servei dels interessos dels barons que les protegien....Bassi s'alliberà del "rol de verge-pura" i es va casar, assumint el "rol d'esposa-mare". A casa seva muntà un laboratori d'electricitat...l'obra escrita inclou un llibre de filosofia, on està a favor del positivisme de Newton, i 28 articles científics. Al final de la vida, la Universitat de Bolonya li va concedir la càtedra de física experimental...

Maria Gaetana Agnesi (1718-1799)

A Milà, protegida pel seu pare. Als 19 anys publicà *Propositiones philosophiae*, 191 tesis en defensa de la filosofia natural de Newton. Publicà un llibre de matemàtiques. A instàncies de Benet XIV la Universitat de Bolonya la nomenà catedràtica de matemàtiques i filosofia natural. Però, a la mort del seu pare, es dedicà a la teologia, especialment la Patristica, i al servei de persones abandonades i malalts terminals....

La LLUITA PER DEMOSTRAR la capacitat intel·lectual de les dones i per trencar el tabú que els impedia l'accés a l'educació superior caracteritza la *modernitat*...

La tasca de la teologia feminista és desenmascarar aquest "tabú" com a contrari a la voluntat de Déu...

Al febrer del 2007, la universitat de Haward va nominar la primera dona presidenta (o rectora d'una Universitat)

El problema de les dones no ha desaparegut.

La pregunta quin és el lloc de les dones continua viva....

La lluita es desplaçarà de la racionalitat a la *llibertat*

Llibertat, autonomia: capacitat d'actuar d'acord amb allò que es pensa...

"Decidir per mi mateix passarà a ser considerat el més humà.

el descobriment de l'òvul ha ajudat a veure que les dones contribueixen de manera tan activa com el barons en la reproducció de l'espècie...50% del pare 50% de la mare....

Es tendeix avui a considerar les dones portadores dels valors capaços de redimir la humanitat i tornar-li l'equilibri perdut...

Síntesi de la teologia feminista

- a) societats premodernes: Déu ha fet les dones i els barons iguals en dignitat
- b) modernitat: Déu ha creat les dones i els barons iguals en intel·ligència
- c) segles XIX-XX: Déu ha creat les dones i els barons iguals en llibertat
- d) postmodernitat: Déu ha creat les dones i els barons iguals en amor

en el nostre entorn hi ha qui creu que les dones són més dignes, espirituals o properes a Déu que els barons...

Igualtat: en dignitat
en intel·ligència
en llibertat
en capacitat d'estimar

Només des de la llibertat es pot estimar...només des de l'amor es pot ser lliure....

La mesura d'amor és igual a la meua mesura de llibertat....

"Qui tasta, sap; qui explica, menteix"

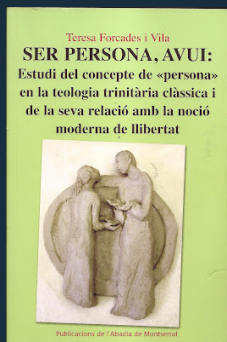
Entrevista a Teresa Forcadès, autora de
"LA TEOLOGIA FEMINISTA EN LA HISTÒRIA"

La vaig conèixer per primer cop en el Programa "SINGULARS" de TV3, crec que era al juny de 2.009...

Després vingué tot "el renou" de "la grip A" i la seva Conferència, difosa en "Video" des del seu Monestir, "CAMPANAS POR LA GRIPE A"

Al febrer del 2010, vingué a Mallorca per a donar una "conferència", convidada per "La Caixa", al local de Can Domenge (Cutat), a la qual vaig assistir... Abans havia saludat a Manacor, a les Benedictines, i li vaig fer regal del meu "llibre" recentment editat "D'UN QUADERN RETROBAT.- Mallorquins a Burundi"

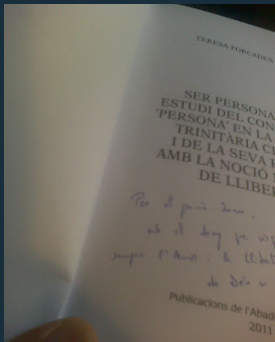
Al 2.011, ha publicat aquest altre llibre:

Llibre de teologia:

els pensaments sobre la "persona" en la Trinitat de BASILI de Cesarea, GREGORI de Nazianz, AGUSTI d'Hipona, RICARD de sant Víctor, TOMAS d'Aquino, KARL RAHNER... passa a la conclusió: SER PERSONA, AVUI.

L'exemplar que lleigeixo porta la seva dedicatòria:

"Per al germà Joan,
amb el desig que visqui sempre l'Amor: la Llibertat sense límits
de Déu en les seves relacions i en la seva solitud"
Teresa Forcades

COL·LOQUI a Manacor (a les BENEDICTINES), diumenge, 8 de juliol 2012.

Teresa Forcades, que tenia una "conferència" el dilluns a Gual, era el diumenge a les Benedictines de Manacor per a "descansar".
Vaig anar prest al Monestir i em vèrem...

i, parlant del seu Llibre,

hi va escriure una "dedicatòria"

Després, en el "jardí" del Monestir, amb unes cinquanta dones i homes, tingué lloc un "col·loqui" força interessant...

entre i entre "compartirem un àpat"

hom, mai es cansa d'escoltar aquesta dona...

09/07/2012 09:00 Fragmenta, a les II Jornades d'Estudis Feministes en Religió de Palma

[Tornar](#)

Les II Jornades d'Estudis Feministes en Religió, amb el títol "(Des)fent l'epistemologia, (De)construint la religió, Descolonitzant l'espai públic", tindran lloc a Palma de Mallorca des del 9 al 12 de juliol de 2012, organitzades pel grup d'investigació Desigualtat, gènere i polítiques públiques i pel Seminari sobre teories i pràctiques feministes de la Universitat de les Illes Balears (UIB). Les activitats es faran a l'Edifici Sa Riera de la Universitat de les Illes Balears, (Miquel dels Sants Oliver, 2. Palma).

Les Jornades tenen programats tres seminaris dirigits per la professora Ulrike Auga, de la Theology School de la Universitat Humboldt de Berlín, Alemanya, seguit de tallers col·lectius en què es treballarà amb material audiovisual per tal de construir un document gràfic amb el qual proposar una intervenció pública, que s'anirà decidint en el transcurs de les jornades.

[Fragmenta Editorial](#) col·labora amb les Jornades, en les quals es podrà adquirir el llibre [La teologia feminista en la història](#) (també en castellà), de [Teresa Forcades](#)

- 21/02/2012 · [Fragmenta reimprimeix "La teologia feminista en la història"](#), de [Teresa Forcades](#), després d'esgotar-ne les dues primeres edicions

Llibres relacionats:

- [Teresa Forcades i Vila](#) [La teologia feminista en la història](#)

- [Teresa Forcades i Vila](#) [La teologia feminista en la història](#)

per a assistir a aquestes JORNADES, Teresa Forcades vingué a Mallorca, i el diumenge s'acostà a Manacor per a descansar si la deixaven....

Publicat per **Joan** a 2:22

 Recomanat a Google

Etiquetes de comentaris: **GENT**

Cap comentari:

Publica un comentari

Escriu el teu comentari...

Comenta com a:

Publica Previsualitza

[Entrada més recent](#)

[Pàgina d'inici](#)

[Entrada més antiga](#)

Subscriure's a: [Comentaris del missatge \(Atom\)](#)